

MŰVELŐDÉSI ÉLET

Pop Simion:

LEONTINA

- Részlet -

A fiatal, tehetséges román prózáiról itt következő elbeszélése azzal kezdődik, hogy Huta község néptanácsához telefonizet érkezik: Cristea Leontina pártinstruktorné térjen vissza sűrűsben a rajoni saálkelyre, maga az első titkár, Darida hivatta. Az üzenetet Mitu Grigore, mezőgazdasági referens veszi át, majd kerékpára ül, hogy a hírt azonnal közölje Leontinával. Utközben Mitu latolgatja, vajon mi rejtezik a váratlan üzenet mögött.

hányzott — és hiába igyekezett kitalálni, miért hívják ilyen sűrűsben. Nem törté tovább a fejét, szunyókálni akart, de nem sikerült, nagyon rázott a kocsil.

Cristea Leontina 40 éves asszony. Évek óta dolgozik a pártnál, az emberek megszokták, hogy egyszerűen Leontina elvtársnőnek szólítsák. A jelek szerint el is felejtették a családi nevét.

Férje meghalt, mindjárt a felszabadulás után, a második

egy barátján, Sabina. En csak Inának hívom — nagyon okos lány, nagyon aranyos, remek sportoló... Leontina gyanítja, mit akar ez a sok dicséret. Ezután már egyre ritkábban gondolt a férjhezmenetelre. „Hogyan is hangzik ez a név: Ina Cristea... Sabina Cristea. Sabina... A Cristea név bármilyen más névvel összeillik”.

És csöppenként hulltak a szívére, ferde csikokat húzva a vastag tüvegén. „Bevállik a jóslatod, Mitu” — mondta az

CORNELIU BABA:

MITREA COCOR

világháború utolsó hetében. Egy Drezdából küldött képeslap maradt tőle, görögus templomot ábrázol, a hátlapján néhány tintaceruzával írott sor: „A nőmetek a végét járják, és én életben maradtam, drága Leontina. Nem fogsz rám látni: bajuszt növesztettem. Maholnap hazatérve, ha kusza kellene is megtennem az utat. Simion”.

De nem érkezett haza. Sem egy, sem kettő, sem kilencvenkilenc maradt mulva. Pedig Leontina édesített koményspálinkával, várta, amit úgy szeretett, és vékony báránybőrrel készített kaput számára, ugyanis a férje érdemünk volt.

A következő években Leontina úgy gondolta, másodszor is férjhez megy, hogy könnyebben nevelhesse Octavian, aki már iskolás sörbe lépett. De folyton halogatta; nem volt ideje. Jött az államosítás — Leontina egy ideig textilyári igazgató volt —, aztán megkezdődött a kollektívizálás. A káderek nagy részét falura küldték. Leontinának asszonyhoz illő feladatokat ajánlottak: vezessen esti tanfolyamot, vagy dolgozzon a pártkabinétnél. Makoosul visszatartotta. A falumunkát választotta — a végletes országutakat, a gondokat, a nyularknyit alvásokat és az elmaradhatatlan akadémikusakat, amelyben elfér egy szelet kenyér, két kaménytojás (ettől kezdett már fájni a veséje) és néhány alma, amit kenyérről szeretett enni.

Az egyik elkészítőn valaki, Hutáról beszélt, tréfásan megjegyezte: „Hát az meg mitéle község? Még a feudalizmushoz ér a lába.”

— Oda megyek, — mondotta Leontina.

Betartotta a szavát. Megszervezte a községben a kollektív gazdaságot. Most azon fáradozik, hogy megszilárdítsa az eredményt. Octavian építészett hallgató, és azt írja: „Van

asszony magában. Bekapcsolta az ablaktörőt, elővette táskájából a nyilon képenyt. Arra gondolt, az első faluban megáll, felhívja a hutai GTA igazgatóját: adjon ki ponyvákat, takarják le a kollektivisták buzáját. Aztán már nem gondolt semmire. Összebb húzódott az ülésen. Az eső verte a doboként feszülő vászontetőt. Leontina számláit kezdte, ki tudja hányadszor, az ut jobboldalán sorakozó 192 nyárfát, amelyet négy évtizeddel azelőtt Teleki gróf ültetett.

Nem ment haza lerakni a holmiját; az agitációs és propaganda osztályon megéltük. dött, aztán felkapaszkodott az emeletre, belépett az első titkár szobájába.

— Imre, egy-kettőre megérkeztem, Darida elvtárs. Jó estét — mondta derűsen.

— Ertem, értem a tréfát, — szölte sietve az első titkár, és felállt. Jó estét, Leontina elvtársnő. Elfáradt? Utjón le ide a fotébe. Ide, ide, ez puhább.

Az első titkár farsztalán iratok heverték, nyitott könyvek, egy marék buzakalász. Felvette szemüvegét, amelyet mostanában kezdett viselni (lám, a munkában töltött éjszakák!), és behajolt az asztallámpa fénykörébe.

— Olyan mint egy akadémi-kus — nevetett Leontina.

— Rajoni — tette hozzá Darida. — Csak egy perc még, és rendelkezésére állok.

„Talán fordítva” — akarta mondani Leontina, de hallgatott, hagyta dolgozni az első titkár. Rágyujtott, hogy lelelje zavarát.

Darida felemelkedett, iratlat a fiókba rakta. Aztán lépett néhányat a szobában. Megállt középen, nézte Leontinát, amint ázott verébként gubbaszt a felet régi, elnyitott párnát köztől a fotel a grófok idejéből ma-

radt, három lába volt csak (a negyediket a nyílántartási osztály főnöke, volt asztalos, tákolta oda). Darida észrevette a hamutartót az asszony előtt, sietve kilüktette. Hirtelen megszólalt, majdnem haragosan:

— Még nem mondta, mi új-ság a baragáni Karlsbadon — és állkapcsán rángatózni kezdtek az izmok.

— Tréfát fiz a bajból — jegyezte meg az asszony, nagy szürke szemének tekintetét a magas ablakon felejtve, amelyet augva ostromolt a júliusi eső.

— Maga meg tulságosan sokat dohányzik.

— Régi betegség, Darida elvtárs, — felelte Leontina, alig meggyujtott cigarettáját elnyomta a hamutartóban.

Az első titkár ismét leült az asztalhoz. Orvosságot ívesgett vett elő, lenyelt egy tablettát, ivott rá egy korty vizet. Két újabb a szemébe lecsúszott alá csúsztatva, az olvasásba belefáradt ember modorával megdörzsölte kivörösödött szemhé-jait.

— Mi újság Hután? — kérdezte.

— Csépalnekt.

— És a hangulat?

— Jó, Darida elvtárs. Kollektivisták falu, türethető termés. De hát tudja maga, milyen a hangulat, hiszen a múlt héten járt ott.

— Igaz, igaz — ismerte be Darida. — És... hogy is mondjam... (láthatólag nem volt kérdőjelezője) a buza... mennyit ad a buza hektáronként?

— Majdnem husz mázsát, a homokos részeken kevesebbet.

— És az időjárás?

— Hallgasson ide, Darida elvtárs, jobb ha megmondja kerek-mért hivatott — szakított a felé Leontina. — A fejmosást bevezető nélkül szeretem.

Darida nem tiltakozott meg az instruktornő szavain; a nyit beszéd hozzátartozik a pártmunka stílusához. Inkább tetszett neki, de nem mutatta. Csak annyit mondott, hogy „igen”, ami jelenthetett bármint. Felnyitotta az asztalon lévő mappát (müanyagból készült, nagyméretű mappa, júniusban kapta a III. kongresszuson, amelyen küldöttségként vett részt), és kiemelt belőle egy papírlapot. Odanyujtotta Leontinának.

— Olvassa.

Felkelt az állt: „Tájékoztató”. Az instruktornő egyszerre megkivánta a cigarettát, elvette Darida elől a gyufát, rágyujtott. Keze alig észrevehetően remegett. A következőket olvasta: „Első titkár elvtárs! Igénybe veszem értékes idejét, hogy tájékoztassam, miként értelmezi feladatát Leontina elvtársnő, aki azért érkezett községünkbe, hogy... (átugrott néhány semmitmondó sor)... mivel olyan furesza dolgokkal foglalkoznak, amelyek rombolják a tekintélyt, és pedig: arra biztatja asszony elvtársnőinket, hogy foglalkozzanak a divat kérdéseivel, és

(Folytatása a 4-ik oldalon.)

Jól vizsgáztak a falusi műkedvelőcsoportok

A KULTURVERSENYEK minden alkalommal hozzájárulnak a műkedvelő együttesek szám-beli gyarapításához, ugyanakkor műsoruk gazdagításához, előadásmodjuk javításához. A napokban ért véget a VI. országos kulturverseny rajoni szakasz. A műkedvelők e nagy seregszemlére meg tavaly megkezdtek az előkészületeket.

Az idén rajonunk 40 művelődési otthona közül 46 nevezett be a versenybe mintegy 150 együttesrel és 2300-2400 részvevővel. A verseny levezetésében a rajoni kulturház értékes segítségét és útmutatást kapott az RMP rajoni bizottságától és a rajoni néptanács művelődési ügyi-tanügyi osztályától. Mindvégig az a célkitűzés vezérelte őket, hogy minél több új műkedvelőt vonjanak be a művelődési munkába. Különösen nagy figyelmet fordítottak a műsor-számok kiválasztására és az előadásmodra.

Lássuk hát, hogyan sikerült megvalósítani a fenti célkitűzéseket.

A verseny megkezdése előtt több művelődési otthonban egyetlen műkedvelő együttes sem tevékenykedett. Mással ugyan alakultak különféle együttesek de alacsony színvonalu, gyenge tevékenységet fejtettek ki. A verseny kitűnő alkalmat nyújtott arra, hogy számos helyen újabb együttesek létesítsenek, új tagokkal bővítsenek a meglévőket is. Így történt ez Calacea faluban is. Bugasiu Ilie művelődési otthon igazgató és az iskola-igazgató kiktartó munkája nyomán a calaceaiak 74 tagú énekkarral, táncosorral és rigmusbrigáddal vettek részt a versenyen. Sofronyán is hasonló példával igazolhatjuk a művelődési munka fellendülését. A községközi és a verseny rajoni szakaszán a sofronyaiak január 14-én

megalakult 78 tagú énekkarral és egy kiváló táncosorral jelentek meg. Új énekkarokat alakítottak Muszkan és Magyarák rajonok. A magyarai fúvószenekar a rajoni versenyen a harmadik helyezést érte el. Ezért különösképpen a művelődési otthon igazgatója, Lamos Teodor és Dumitriu Nicolae ismételten kiemelték érdemüket.

A KOVASZINCI KORUSTAGOK száma 65-ről 95-re gyarapodott ebben az időszakban. Lamos Ioan hozzájárult vezetésével észrevehető változás mutatkozott a kórus előadásmodjában. Siker kísérte a világsi énekkar munkáját is. Popovici Dumitru karvezető érdeme, hogy a kórus első helyre került és részt vehet a verseny tartományi szakaszán.

A táncosok szerepléséről szólva legnagyobb érdemüknek azt tekinthetjük, hogy valamennyi táncosor helyi folklor elemeket dolgozott fel és jellegzetes helyi népi táncokat mutatott be. Így a galsai, Hunedoara Timisana-i, szécsányi és nagylaki együttesek. Dicséret illeti őket azért is, hogy szimpompás helyi népiiséletben jelentek meg. Nagy gondot fordítottak a megfelelő zenekíséretre is. Legtöbb táncosortot erőteljes népi zenekar kísért, nem úgy mint a zimándközi, físzkúti és majláti csoportokat, ahol egyetlen akkordion szolgálta a zenekíséretet. A táncok értékét növelték a falusiak új megváltozott életét tükröző csujfogások is. A jövőben nagyobb gondokat képeznek elő a táncokat, különösen a témás táncok előadására fordítsanak nagyobb gondot. A mostani verseny egyik legnagyobb mulasztása az volt, hogy a témás táncok teljes mértékben hiányoztak.

A versenyen a zenekarok is észrevehető fejlődést értek el. Sokkal több zenekar vett részt a versenyen mint az előző években. Az előadásmodon és a műsorszámok kiválasztásában akadt még javítani való. A verseny legjobbjának a feregényházi népi zenekar bízt nyult. Az ujabban létesített zenekarok közül a magyarai, kiúrtusi és sági fúvószenekar szereplése figyelemre méltó. Különösen a népdalok előadásában tündek ki, az indulókat már sokkal gyengébben adták elő.

A LEGNAGYOBB FEJLŐDÉST kétségtelenül a rigmusbrigádok szereplésében mérhetjük le. A megfelelő zenekísérettel, jól megírt szövegekkel, a rigmusbrigádok bemutatják a falu népének megváltozott életét, a kollektív gazdaságok eredményeit.

Az első helyre az orczfalvi rigmusbrigád került. Utána a macsaiak, majd a zimándköziek következtek. Az együttesek dolgozók testvéri barátsága szellemek elmélyítésére kitűnő példát nyújtott a zimándközi rigmusbrigád szereplése: románok és magyarok között szölk a falu népének megváltozott életéről.

A verseny rajoni szakaszát véget ért. A tartományi szakaszra javasolt együttesek továbbra is hasonló lelkesedéssel készülnek a következő nagy erőpróba. De nemcsak a győzteseknek, hanem a többi együttesnek is arra kell törekednie, hogy a versenyt megelőző időszakhoz hasonlóan tevékenykedjen, annál is inkább, mivel a kulturmunka folyamatos tevékenység, célja nem csupán a verseny, hanem a falu dolgozó népe kulturális színvonalának emelése.

A győzteseknek sikert kívánunk a verseny következő szakaszára, valamennyi műkedvelő együttesnek pedig további eredményes munkálkodást.

Donát Aurel
a rajoni művelődési otthon inspektora

A Ranghet szerszámgyár rigmusbrigádja is bekapcsolódott a minőségért folyó harcba

A Ranghet szerszámgyár rigmusbrigádjáról elmondhatjuk, hogy az utóbbi időben valóban a munkahelyi tükrözésről. Így többek között dicsőreben részesei a Blaj Teodor vezette brigád, amely az esztér-gapadok betéjező munkálatainak kifogástalanul dolgozik. Elismeréssel szólnak Zomonic Dumitru lakatosról, aki a karbantartó brigádban elsőrendű javítási munkát végez. A rigmusbrigád jelenlegi műsora nem felel meg Nagy Sándor öntöről sem, aki sejtjeit-munkadarabokat készít az esztér-gapadok számára. Ugyancsak a jól dolgozók között említték meg Crisan Ioant, a fogas-

ge minőségű, selejtes munka felszámolását.

A szavalók megemlékeznek a jóminőségű munkát végző dolgozókról. Így többek között dicsőreben részesei a Blaj Teodor vezette brigád, amely az esztér-gapadok betéjező munkálatainak kifogástalanul dolgozik. Elismeréssel szólnak Zomonic Dumitru lakatosról, aki a karbantartó brigádban elsőrendű javítási munkát végez. A rigmusbrigád jelenlegi műsora nem felel meg Nagy Sándor öntöről sem, aki sejtjeit-munkadarabokat készít az esztér-gapadok számára. Ugyancsak a jól dolgozók között említték meg Crisan Ioant, a fogas-

ge minőségű, selejtes munka felszámolását. A szavalók megemlékeznek a jóminőségű munkát végző dolgozókról. Így többek között dicsőreben részesei a Blaj Teodor vezette brigád, amely az esztér-gapadok betéjező munkálatainak kifogástalanul dolgozik. Elismeréssel szólnak Zomonic Dumitru lakatosról, aki a karbantartó brigádban elsőrendű javítási munkát végez. A rigmusbrigád jelenlegi műsora nem felel meg Nagy Sándor öntöről sem, aki sejtjeit-munkadarabokat készít az esztér-gapadok számára. Ugyancsak a jól dolgozók között említték meg Crisan Ioant, a fogas-

kerék-műhely fiatal mesterét is, aki nagy hozzájárulással irányítja a selejt elleni harcot. Leiklismeretes munkája nemcsak a műhely munkájának, közösségének elismerését váltotta ki, de ugyanakkor a rigmusbrigád tagjait arra ösztönözte, hogy műsorszámukban megemlékezzenek róla.

Az eredmény felsorolása mellett azonban a rigmusbrigád rámutatott a hibákra is, a selejt csökkentése és a minőség terén még észlelt hiányosságokra. Versben, dalban mondják el, hogy az elmúlt évben az öntőde 1,7 százalékkal, a megmunkáló műhelyek pedig 0,05 százalékkal túllepték a megengedett selejtszázalékot. E „csökkenés” nélkül az elmúlt évben több esztér-gapadot tudtak volna adni népgazdaságunknak terven felül. A selejt elleni harc — szögezi le a rigmusbrigád — komoly összefogást és elkötelezettséget kíván a dolgozóktól, akiknek egyenértékű kell sikra számlálni a minőség javításért.

A brigád a továbbiakban megdicséri a szerelőműhely munkaközösségét, amely február elsejétől kezdve versenyt indított a minőségű munka fejlesztése, a selejt kiküszöbölése érdekében. A versenyfelhívást a gyár valamennyi üzemi szöke elfogadta. Az első havi eredményről már említett is tess a rigmusbrigád.

Az egyik műsorszám igen ötletesen az öntődeben nemrég bevezetett „új módszer” ismertet. A rigmusokból kitűnik, hogy az öntődeben fekte és vörös kis táblákon jelzik a selejtet, illetve selejtmentesen dolgozók munkahelyét. Természetesen a fekte táblák birtokosai igyekeznek minél előbb megszüntetni a selejtet és a jövőben jóminőségű munkát végezni.

Végül a brigád felhívja az üzemi dolgozóinak figyelmét arra, hogy az új munkaszerkezetben vessek el a régi, rossz szerkezeteket, hibákat. Az új építményben új szerkezetek, új rigmusbrigád tevékenységének fejlődéséről tanuszkodnak. A jól összeválogatott rigmusok, énekszavak, szatirikus jelenetek híven tükrözik az üzemi dolgozóinak életét, munkáját és ugyanakkor igazolják, hogy az együttes tagjai is minden erejükkel a műsor javítására, az előadás színvonalának állandó emelésére törek-szenek. Molnár Lajos

a Ranghet gyár dolgozója

A ploiești filharmónia aradi vendégszereplése

A zenélésben a járatiap ősnagyobb nehézséget, de a kifizáratlan színtelen veszélyt rejtegethet. Közlsmert, gyakorlati hallható művek előadására csak rendkívüli képességgel együttes vállalkozhat, amely egyrészt eléget tehet a halgatóságban már kialakult eszmény követeléseinek, másrészt jogot követelhet arra, hogy egyéni értelmezésben megvalamint hozzátegyen a megszokott előadásmodhoz. Kevésbé ismert, ritkán játszott, vagy éppenséggel új szerzemény előadása ezzel szemben — bármily különösnek tűnik is — lehetőséget nyújt-hat a gyakorlatiabb muzsikuskoknak is aránylag jó produkcióra, éppen az előbb említett jelenségre fordítottjának következtében.

A ploiești szimfonikus zenekar munkára van szükség, amíg az együttes karnagya, Ion Baciu kamatoztatni tudja ügybuzgalmát.

Eddig nagyrészt csak hiábákról esett szó, s ez nem következtetésből történt, hanem azért, mert főleg a hangverseny megnyitóját Enescu szavát hozta felszínre a zenekar negatív előjelei tulajdonságait. Bár a zongoraverseny kisérete már jóval kedvezőbb légkört teremtett, itt is gyakorlati pontatlan beépítés, kisebb hibák ellenére a legtöbb pozitívumot kétségtelenül a César Franck szimfoniai jellegzetességei

együttes nem kelti az egygyéforrt, egymáshoz szokott művészi közönség hatását. A hangzás gyakran kinosan egyenletes s összjátékuk itt-ott még bizonytalan. Az első s a hátsóbb pul-tonál illők játékát között elég nagy s kirívó a különbség. Ezzel

ról mondhatjuk el. Itt már stílusban, hangvételben és ki-egyenlített hangzásban egyaránt kitűnőt nyújtott a zenekar.

A fiatal karnagy szenvedélyes, avatott kezű, de még nem mindig követi elég érzékenyen a hangulati és karakter-változásokat. Kézmódulata nem mindig kifejező s olykor egy-sikuan hullámzó. Mentségül szolgáljon: a zenekar hivatalos körútjának kilencedik állomása volt az aradi hangverseny. Ennek következtében a karnagy irányításán és a zenekar játé-kán gyakran a fáradság, az egykedvűség jelei tükröztek ki.

Nicolae Brindus zongora-szereplésén Rachmaninov első zongoraversenyével megdöntöt-ta az aradi közönséget. Ezáltal ujab-bb igényes és komoly fel-adatot jelentő versenymű elő-adásában csillogtatta muzikál-tását, művészi készségét. A ver-senymű előadásában különösen a két szélső tétel tolmácsolása ragadott meg; ezzel szemben a második tétel túlzottan lelasi-tott, már-már a romantikus ér-zelgősség határát suroló tem-pójával nem érthetünk egyet. És sajnos az agyonjátszott „öreg” Beethoven zongora „kikopott” hangja is csorbitotta egy ke-vésé a teljes produkció érté-két. A fiatal pianista Prokofjev III. zongorazongatójának utolsó tételével, valamint Liszt Csozsa-lion-jával bőségesen kárpótol-ta mindezt.

Nagyhalmaígyi József

Eddig nagyrészt csak hiábákról esett szó, s ez nem következtetésből történt, hanem azért, mert főleg a hangverseny megnyitóját Enescu szavát hozta felszínre a zenekar negatív előjelei tulajdonságait. Bár a zongoraverseny kisérete már jóval kedvezőbb légkört teremtett, itt is gyakorlati pontatlan beépítés, kisebb hibák ellenére a legtöbb pozitívumot kétségtelenül a César Franck szimfoniai jellegzetességei

Gazdag kukoricatermést — szántóföldjeinken — Értékes tapasztalatcsere —

A haladó agrotechnika alkalmazása és a jóminőségű munka —

a bőséges termés biztosítóka

A tapasztalatcserén Gasser Tibor elvtárs, a rajoni néptanács alelnöke beszámolójából kitűnt, hogy a kukoricatermesztés terén a terméshozam növelésének egyik fontos tényezője a haladó agrotechnikai módszerek alkalmazása és a jóminőségű munka. Az elmúlt évben rajonunk állami és kollektív gazdaságaiban már nagyobb figyelmet fordítottak a kukorica terméshozamának növelésére. A kedvezőtlen időjárás ellenére is három állami gazdaság, 33 kollektív gazdaság hektáronként több, mint 2000 kiló szemeskukoricát takarított be. Három kollektív gazdaságban, a nagyfalusi, szentmártoni és nagyperegi gazdaságban a szemeskukorica hektáronkénti termése meghaladta a 3.000 kiló átlagot. Az eredmények az említett gazdaságokban főleg annak tulajdoníthatók, hogy nagyobb területen természetettük hibridkukoricát és következtésben alkalmazták a haladó agrotechnikai módszereket, valamint nagyobb figyelmet fordítottak a munkák minőségére. Ahol pedig elhanyagolták az említett tényezőket, mint a galsai, físzkúti, fennlakai, muszkai, valamint pécskai, orcizfalvi, világosi állami gazdaságokban a terméshozam hektáronként csak 1.200—1.800 kilogramm között mozgott.

Sokoldalú felhasználásánál fogva a kukorica egyre nagyobb népgazdasági jelentőségű lesz szert. Ez a hasznos növény képezi számos ipari termék nyersanyagát is ugyanakkor rendkívül fontos szerepe van az állattenyésztésben. A buza után a szántóföld legnagyobb részét kukoricával vetik be. Az állandóan növekvő szükségletet azonban csak úgy lehet kielégíteni, ha az állami és kollektív gazdaságok elsősorban a hektárhoz számított feldolgozást figyelembe veszik. Ezt hangsúlyozták pártunk III. kongresszusának irányelvei is, amelyek előírják, hogy 1965-ben 8-9 millió tonna szemeskukorica termést kell elérnünk.

mert ettől függ a mezőgazdaság összes többi ágának és különösképpen az állattenyésztésnek a fejlődése". (Gh. Gheorghiu-Dej elvtársnak az RMP III. kongresszusán elmondott beszédéből).

Rajonunk állami és kollektív gazdaságai az elmúlt évben a kedvezőtlen időjárás ellenére is kimagasló sikereket értek el a ugyanakkor gazdag tapasztalatra tettek szert a kukorica terméshozamának növelése terén. E tapasztalatok tovább fejlesztését, elterjesztését szolgálta az a tapasztalatsere, amelyet az elmúlt napokban a rajon pártbizottság, a rajoni néptanács végrehajtó bizottsága és a családi kukoricatermesztő kísérleti állomás szakemberei szerveztek rajonunk állami gazdaságai, gépállomái és kollektív gazdaságainak vezetőivel.

„A mezőgazdasági termelés terén fő feladat a gabonatermesztés s különösen a búza- és kukoricatermesztés jelentős növelése.

Rendkívül érdekelték a megjelenteket a tapasztalatcsereen elhangzottak. Minden módszert szorgalmasan feljegyeztek füzetükbe. Megöröklítették, hogy odahaza a gyakorlatban alkalmazni tudják, továbbadják azokat a hasznos utmutatásokat, amelyeknek alkalmazásával hozzájárulhatnak a kukorica termés- növekedésének növeléséhez.

A szakember tanácsa

A tapasztalatcsere részvevői nagy érdeklődéssel hallgatták Ionita Mihai professzor, a csálai kukoricatermesztő kísérleti állomás igazgatójának ajánlásait a különböző fajták termesztéséről. Ionita Mihai professzor ismertetette azokat a hibridfajtákat, amelyekkel rajonunkban a legnagyobb természhetünk. Fejhelektív gazdaságok figyekezzenek úgy össznál a kukorica fajták természetesen korai és tárt. Ezzel lehetővé ványak termést érjenek ősz munkálatokat is végeznek el. Ezután a készítéséről szövegt.

hogy ezáltal jó mag-
ásvat biztosítsunk.
Kísérleti állomásan
kon bebizonyosodott,
hogy ha több tárcsa-
zást végzünk, a ter-
méshezám 5,5 száza-
lékkal is növekszik
hektáronként – mon-
dotta Ionita elvtárs.
Majd ezután a nö-
vényműségről beszélt
s megemlítette, hogy
a 303 és Warwick 600-
kukoricák fajták 47 ezer
növényűségről mellett két
hektáronkénti többlet-
termést adnak. Az első
grammos többletet, az
33 kilogrammos sze-
reket többletet eredmé-
nizte bizonyított, hogy
Ez bizonyítja, hogy a
oránál is ügyelni
növényűsűsége: a War-
as jobban bírja a sü-
mint, az 600-as

— A vetésig az őszi szénstát gondozására nagy figyelmet kell fordítani. Több esetben el kell végezni a fűszáraz, kultúrározást és fogasolást. Az utolsó fűszárazást ajánlatos vetés előtt 1 nappal végezni.

Csak hibridkukoricát termesztene

A szofronyal kollektívisták meggyőződtek a hibrid kukorica termesztésének fontosságáról – mondotta hozzácsatláshoz Tanasios Florica, a gazdaság mérnöke.

— 1960 volt az az év, amikor a kedvezőtlen időjárás ellenére gazdaságunkban minden kollektívista meggyőződött arról, hogy milyen előnyös a hibrid kukorica termesztése, milyenny nagy fontossága a növényiszerűség. Tavaly 281 hektáron ter-

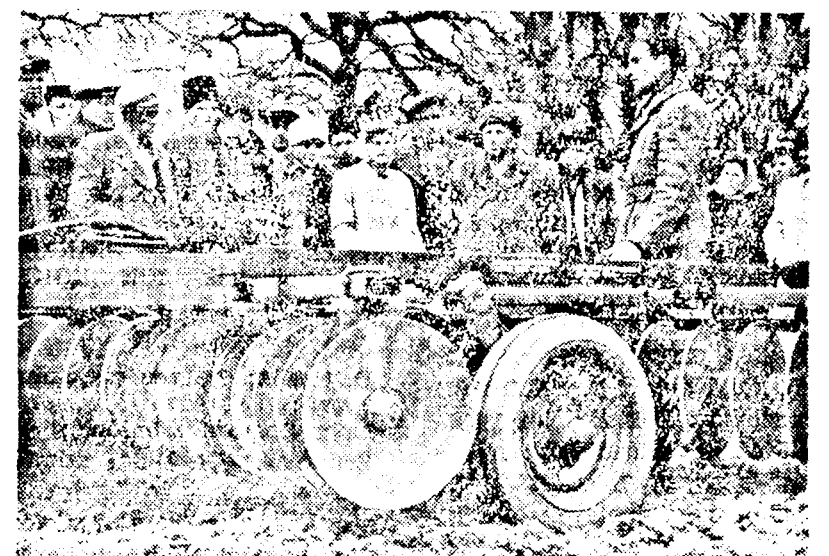
mesztettünk kukoricát. Ebből 240 hektár a helyi fajta, 10 hektár Warwick 600, 25 hektár Warwick 303, és 6 hektár Warwick KC 6 hibridkukorica. A kukorica előveteménye 190 hektáron kalászos gabona és a többin kukorépa volt. A kukorica 231 hektáron nyári és őszi ugarba, míg 50 hektáron tavaszi szántásba vetették. Már az elmúlt év tavaszán nagy figyelmet fordítottunk a talaj előkészítésére. A őszi szántásokat tárcsázta, fegasoltuk. A vetést április 17 és 25 között végeztük. Egy-egy hektáron 25—30 kiló vetőmagot használtunk. A vetés mélységének közeparánya 8—10 centiméter volt. Az egész kukoricavetés területét háromszor kapáltuk géppel és háromszor kézzel. A növénytűrősség általában 20—22 ezer volt, de egyes területeken hektáronként 30 ezer szál növénytűrősséget biztosítottunk. Ez meggyőzte a kollektivistákat a növénytűrősség fontosságáról. Ahol a növénytűrősség 20—22 ezer volt hektáronként, ott 4500 kiló csöveskukoricát takarítottunk be, viszont arról a területről, ahol a növénytűrősség már elérte a 30 ezret, ott már több, mint 6000 kiló hektáronkénti csöveskukorica termésátlagot értünk el. Gazdaságunkban az elmúlt évben a szemes kukorica átlagtermése elérte a 2998 kilót. A kollektivisták azonban meggyőződtek arról is, hogy a hibridkukorica termesztése nagy mértékben hozzájárult a terméshezam növeléséhez. Így például a Warwick 303-as dupla hibridkukoricával bevett területről hektáronként 3675 kiló átlagot takarítottunk be, a Warwick 600-al bevett területről 3430 kilót, a KC 6-tal bevett területről 3262 kilót. A helyi fajták hektáronkénti átlagtermése viszont csak 2807 kiló volt. Eppen ezért elhatároztuk, hogy idén csak dupla hibridkukoricát vetünk.

Mi is helyeseljük a hibridkukorica termesztését

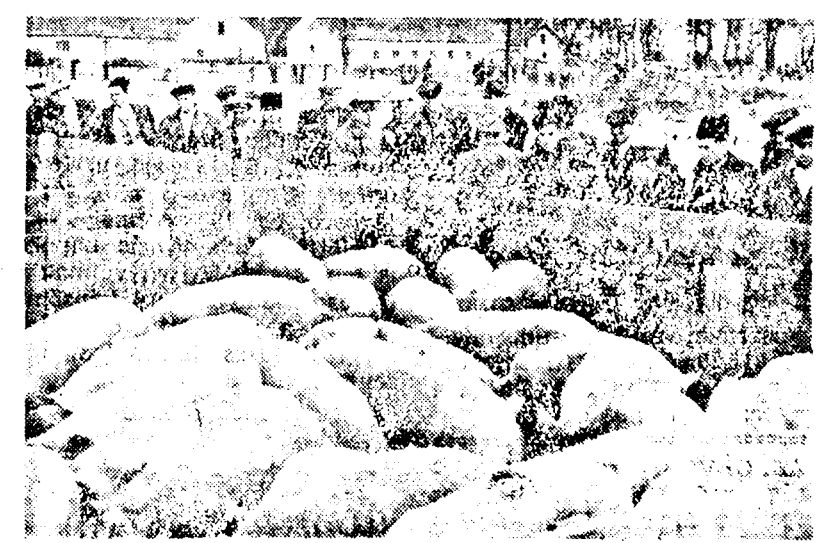

— Az el-
mult évben
kollektív
gazdaságunk.
ban több hi-
brid kukori-
cafajtát ter-
mesztettünk.
Nagy részt
olyanokat, a-
melyek meg-
felelnek a mi
éghajlati és
talajviszonyainknak. Az ered-
mény nem maradt el. A ked-
vezőtlen időjárás ellenére is
magas terméshozamot értünk
el — mondotta Gönczi Gyula,
a kiserőstéri kollektív gazdaság
elnöke.

ben 146 kollektivistá család kapott többletjavalmazást, mert az előirányzott terméshozamot túlteljesítette s ennek alapján 58,768 kiló csöveskukoricát osztottunk ki az élenjáró termelők között. A legjobb eredményt a 3-as számú brigád érte el. A brigádból Almási Margit hektáronként 8465 kiló csöveskukorica termést ért el és ezért a többletjavalmazás alapján 899 kiló kukoricát kapott a munkanapevűségek után járó fizetésén kívül. Idén megtettünk minden szükséges intézkedést, hogy még nagyobb terméseredményeket érjünk el. Megfelelő magágyat készítettünk, biztosítottuk a szükséges jóminőségű vetőmagot, kiképeztük azokat a kollektivistákat, akik a vetésnél a gépalommal gépeivel dolgoznak. Meg vagyunk győződve arról, hogy idén még nagyobb eredményeket érünk el, mert kukorica vetésterületünk 75 százaléka csak hibridkukoricát termesztenek.

A családi kukoricatermesztő kísérleti állomáson a tapasztalatszeres résztvevőinek egyik csoportja nagy érdeklődéssel hallgatja a szakember útmutatásait a talajelőkészítésről.

A kukoricatermesztés tapasztalatcseréje alkalmat nyújtott arra is, hogy a kísérleti állomáson megtekintsék az állatok elhelyezésére szükséges olcsó, jó épületeket és az állatokat.

A talajjavítás a termés hozam növelésének fontos tényezője

A tapasztalatcserén a családok állami gazdaság igazgatója, Ghimon Loghin mérnök felszólalásában a következőket mondta:

— Mi, a csálai állami gazdaság dolgozóí, követve pártunk és kormányunk utmutatását gazdaságunk három évi fennállása alatt arra törekedtünk, hogy minél nagyobb mértékben növeljük a kukorica terméshozamát s ezen a téren értünk is el eredményeket.

ezért differenciális agrotechnikát kellett alkalmaznunk, melyszántást kellő időben kellett végéznünk és ügyelnünk talajviznek levezetésére, a talaj trágyázására és meszesítésére. munkálatok elvégzésével járunk hozzá ahhoz, hogy évről-évre növekedett a kukorica hektáronkénti terméshozama. Jelenleg minden feltétel megvan, hogy 950 hektárról átlagosan 3000 kiló szemesokorlicát termessünk be. Előjáratainkat

1958-ban 368 hektáron ter-
mesztettünk kukoricát, a hek-
táronkénti átlagtermés mind-
össze 980 kilogramm volt. 1960-
ban már 500 hektárt vetettünk
be kukoricával és a hektáron-
kénti átlag szemeskukorikából
elérte a 2117 kilogrammot az
öntözetlen kukoricánál és 3457-
kilót az öntözéssel. A kísér-
leti lebríd előállítási parcellá-
ra (15 hektár) 7230 kilo szemes-
termés átlagot értünk el. A ter-
mészhozam növelését nagy mé-
rtékben befolyásolja a talajvíz-
tás és a haladó agrotechnika
módszerek alkalmazása. Gazda-
ságunk földterülete neméz, hi-
dalg, talaj, természetén. Epper-

hogy 1955-ig gazdaságunkba – az említett kedvezőleltalajviszonyok ellenére – 500 kiló szemes kukoricát érjünk el hektáronként.

Már biztosítottuk, hogy jó megépített csatornarendszerrel levezessük a talajvizet. To vábára is nagy figyelmet fordítottunk a talajjavításra. Évente 500 hektár területet szórunk ki hektáronként 15 tonna istálló trágyával, ugyanakkor évente 150 hektáron meszeszettel javítjuk a talaj összetételét. A terméshozamok növekedését jelentősen befolyásolja a növényvédelem is. 1958-ban a hektáronkénti növényvédelem 24 ezer volt, 1959-

TANULSAGOK

A tapasztalatcserén Petruflu
Eugen elvőrt, a rajoni pártbi-
zottság első titkára hangsúlyoz-
ta: rajonunk állami és kollek-
tív gazdasággal vezető tanácsai-
nak, a gépállomások vezetői-
nek, a szakembereknek, a párt-
alapszervezeteknek és a népta-
násoknak minden erőt mozgó-
sítaniuk kell, hogy idén telje-
stsűk, sőt túlteljesítsük pár-
tunk III. kongresszusa álta-
megjelölt feladatokat, növeljék
a hektáronkénti terméshozama-
kat. Minden lehetőség meg va-
arhoz, hogy idén rajonunkban
hektáronként átlagban legke-
vesebb 2940 kiló szemes kukorci-
cát takarítsunk be. Elhűz a-
szükség, hogy a mezőgazda

sokat, jóminőségű munkát végezzenek, tartsák tiszteltetlen szakemberek utmutatását. Ez azonban csak úgy érhetőjük – mondotta Petruříu elvtárs – ha minden mezőgazdasági egységben a vezetőktől kezdve csoportfelelősöik rendszeres ellenőrző tevékenységet fejtenek ki.

Dicső példát megalakultaknak 40. évfordulójára tett felajánlások arra lelkesítik a mezőgazdasági dolgozókat, hogy növeljék a terméshozamot, járuljanak hozzá az életszínvonal emeléséhez, több mezőgazdasági terményt, több húst, több tejet termeljenek alacsonyabb önköltségi áron.

Az ENSZ-nek a nemzetközi együttműködés és a világbéke megerősítésének céljait kell szolgálnia

- A. A. Gromiko nyilatkozata -

NEW YORK. (Agerpres). — TASZSZ:

A. A. Gromiko, a Szovjetunió külügyminisztere, aki a Közggyűlés XV. ülésének második szakaszában a Szovjetunió küldöttségét vezette, elhagyta New Yorkot és repülőgépen Moszkvába utazott. A. A. Gromiko elutazása előtt a következő nyilatkozatot tette a sajtó képviselői előtt:

Midőn New Yorkot elhagyom, annak a reményemnek szeretnék kifejezést adni, hogy a XV. ülésnek, amelynek első felét egyes országok kormányfőinek részvételére terveztük, pozitív módon fog hozzájárulni a nemzetközi feszültség enyhítésének ügyéhez és a népek békéhez és nemzeti függetlenségéhez való jogának érvényre juttatásához.

A szovjet kormány úgy véli, hogy az ENSZ-nek nemcsak lát-szatra, hanem ténylegesen is nemzetközi szervezetnek kell lennie, a nemzetközi együttműködés és a világbéke megerősítésének céljait kell szolgálnia. Ezért mindenekelőtt hangsúlyozni kívánom, hogy teljes mértékben érvényben marad a szovjet kormány álláspontja az ENSZ szerkezetének a világon végbement változásokhoz való alkalmazását illetően. N. Sz. Hruscsov, a szovjet kormány vezetője szeptemberben terjesztette a Közggyűlés elé az ENSZ szerkezetének méltányos módosítására vonatkozó javaslatát. Azóta minden egyes hónap újabb bizonyítékokat hozott arra nézve, hogy ez a feladat mind időszerűbbé válik és megoldásának halogatása csak gyengíti az ENSZ-t, csorbítja tekintélyét.

Ami az ENSZ főtitkári tiszt-ségét és a tisztséget betöltő személyt, Hammarströmdöt illeti, tekintetben a helyzet valóban türehtetlenné vált, a szovjet kormány pedig, amint már több ízben kijelentette, nem áll sem módjában, sem szándékában, hogy megbékéljen a dolgok efféle állásával. Meggyőződésünk, hogy érvényre jut majd a szovjet kormány az a javaslat, amely szerint az egy-személyi főtitkári állást olyan kollektív szervezettel helyettesít-sék, amely a világon jelenleg létező három fő országcsoport képviselőit foglalja magában. Meggyőződésünk, hogy az igazság diadalmasodik fog és azok az államok, amelyek ma még nem értik meg teljesen javaslatainkat, vagy haboznak, meg fogják érteni mielőbbi valóra-váltásának szükségességét.

A Közggyűlés XV. ülésének második felének munkálatai során a Szovjetunió és az USA küldöttségei eszmecsere-t folytattak a leszerelés kérdéseiről. Ezzel kapcsolatban tegnap az 1. számú bizottságban én, mint a szovjet küldöttség vezetője és Stevenson úr, mint az USA küldöttségének vezetője, megfellel-

nyilatkozatokat tettünk. A jelen pillanatban felesleges tovább foglalkozni ezzel a témával. Csupán megemlítem, hogy a szovjet kormány, akárcsak az egész szovjet nép szükségének tartja, hogy a világ népeinek érdekében, a civilizáció érdekében véget vessünk a fegyverkezési haszának, amely nap, mint nap újabb rakéta- és nukleáris bombakészletekkel gyarapítja a legőrdöklőbb fegyvertípusoknak már amugyis hegyekként tornyosuló készleteit. A Szovjetunió kitart amellett, hogy a jelenlegi feszültség mellett a háborús gépezet meg kell semmisíteni. Régen elkezdett az ideje annak, hogy az emberiséget felszabadítsuk a nukleáris háború veszélye és a fegyverkezés terhe alól. Minél előbb történik meg ez, minél gyorsabban jön létre egyezmény az általános és teljes leszerelésre vonatkozólag, annál jobb lesz az összes államokra, a világ összes népeire nézve. A szovjet kormány nem kiméli erőit, hogy továbbra is minden eszközzel előmozdítsa a leszerelés kérdéseinek — a jelenkori kérdések kérdéseinek — megoldását.

Az ENSZ-közügyűlés XV. ülésének második részének munkálatairól szólva természetesen ki kell térnünk a Kongói Köztársaság helyzetére. A szovjet küldöttség megelégedését fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a Közggyűlés alaposan megvizsgálja ezt a kérdést, jóllehet ez a megvizsgálás — amint az ki is tűnt — nincs mindekinnek nyitva. A Szovjetunió csupán egyet óhajt: a Kongói Köztársaság politikai függetlenségének és területi épségének megvédését, ahogyan arra az ENSZ ismert határozatai köteleznek. Ehhez elsősorban meg kell szüntetni a Kongói Köztársaság elleni agressziót és azonnal ki kell vonni Kongóból az összes belga csapatokat és a teljes belga személyzetet. A Közggyűlés plenáris ülésén elhangzott nyilatkozatunk kifejté azokat az intézkedéseket is, amelyek a szovjet kormány a már említett-eken kívül szükségesnek tart a kongói helyzet normalizálására. Mindenekelőtt meg kell teremteni a feltételeket ahhoz, hogy a Kongói Köztársaság parlamentje haladéktalanul ismét megkezdhesse munkálatait, s hogy ne görögöseknek akadályozzák az Antoine Gizenga-vezette törvényes kormány útjába, funkcióinak gyakorlásában.

Jelenleg különösen fontos, hogy megakadályozzuk a Kongói Köztársaság széttagolását célzó tervek valóra-váltását. Ezeket a terveket azok dolgozták ki, akik Kongóban helyre akarják állítani a gyarmati uralmat. A kongói helyzetre vonatkozó szovjet javaslatok kifejtik, hogy a Szovjetunió milyen elvi vonalat követ a szabadságukat és nemzeti függet-

lenségüket védelmező népek és államok támogatásában. Akárcsak eddig, ezután is szilárdan és következetesen védelmezzük ezt a vonalat.

Véleményünk szerint, a Közggyűlés XV. ülésének pozitív módon járt el a gyarmati országok és népek függetlenségének megadásával kapcsolatos kérdések megvitatásakor. A Közggyűlés, valamint bizottságainak tevékenysége azt bizonyítja, hogy a szégyenletes gyarmati rendszer teljes és végleges felszámolásának kérdését, amelyet N. Sz. Hruscsov fogalmazott meg a szovjet kormány nevében — maga az élet veti fel parancsoló módon. Éppen ezért töltötte el oly nagy lelkesedéssel a felszabadulást harcoló népeket, ezért villanyozta fel ennyire őket. Ugyanakkor azonban óvatosságot is kell tanúsítanunk, mint hogy — amint a tapasztalat mutatja — a kolonialista ha-

talmak távolról sem az ENSZ akaratának megfelelően járnak el, amire egyébként a Kongóban, Angolában és a Délafrikai Unióban fennálló helyzet emlékeztet bennünket. A feladat jelenleg az, hogy véghez vigyük s a legrövidebb idő alatt való-ra váltsuk az ENSZ-közügyűlés XV. ülésének nyilatkozatában foglalt nagyszerű elveket és előírásokat, a gyarmati országok és népek függetlenségének megadására vonatkozólag.

Befejezésül még azt szeretném mondani, hogy jó lenne, ha a Közggyűlés XV. ülésé-ka után, amelynek, mint ismeretes, még fontos kérdéseket kell megvitatnia, kijelenthetnénk: Igen, ez az ülés-sont eredményes tevékenységet fejtett ki az államok közötti kapcsolatok és megértés meg-javítása, a nemzetközi együtt-működés fejlesztése és a béke megerősítése érdekében.

A japán munkásosztály „tavaszi tüntetése”

TOKIO. (Agerpres).

Március 31-én mintegy 4 millió dolgozó vett részt a japán munkásosztály idei második tavaszi tüntetésén, érdekelt és demokratikus szabadságjogai megvédéséért.

A munkások közös akciónak középpontjában a japán fém-lipari munkások 24 órássztrájkja áll. Sztrájkba léptek a legnagyobb szénipari társaságok, a Yavata Szeitecu, Fudzi Szeitecu, Nihon Kokan, Szumitomo Kinkozu, stb. munkással. 24 órássztrájkot tartott mintegy 150 000 bányász, a fémfeldolgozó és a gépgyártó ipari munkások országos szövetségének 50 ezer tagja, több, mint 20 000 taxisofőr, valamint dokkmunká-

sok, napszámosok, papírlipari munkások és nyomdászok. Több mint 120 000 vegyipari, gépkocsiszállítási és más dolgozó 12 órássztrájkot tartott.

Tokióban és Oszakában, a Hokkaido és a Kjusiu szigeteinek nagyvárosai és tüntetések zajlottak le, amelyekben több ezer dolgozó követelte, hogy a hatóságok ne üldözzék tovább törvénytelenül az állami intézmények és vállalatok munká-sait és tisztviselőit, akik részt vettek az érdekeltek és létfontos-ságú jogaik megvédéséért foly-tott harcban. A dolgozók az összes munkásokat feljölő minimális bérezési rendszer ha-zidekalan bevezetését és a fize-

NÉHÁNY MONDATBAN

LONDON. A. A. Szoldatov, a Szovjetunió londoni nagykövete március 31-én udvarlással látogatást tett a Londonban tartózkodó Szuvanna Fumma, laoszi miniszterelnöknek.

NEW YORK. A. A. Gromiko, az ENSZ-közügyűlés XV. ülésének résztvevő szovjet küldöttség vezetője, a Szovjetunió külügyminisztere, március 30-án este részt vett J. Winiewicznek, a lengyel küldöttség vezetőjének vacsoráján. Jelen volt még John McCloy, az USA leszerelési kérdésekkel foglalkozó köz-ponti tervezési ügynőségének

igazgatója, akivel A. A. Gromiko megbeszélést folytatott. A megbeszélésen V. A. Zorin, a Szovjetunió állandó ENSZ-képviselője is részt vett.

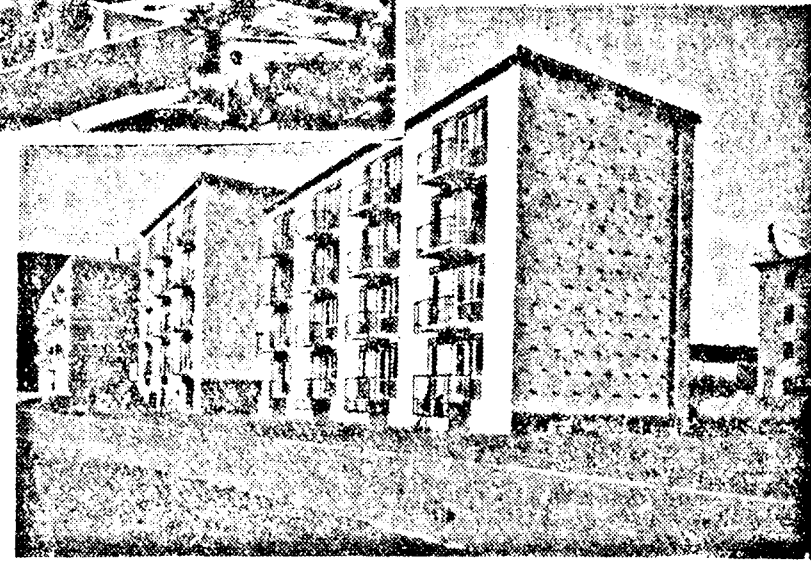
HAVANA. A kubai fegyveres erők egyik sugárhajátú repülőgépe leszállásra kényszerített egy amerikai kétmotoros gépet, amely gyanús körülmények között az egyik Havana környéki köfal-filmonló felett.

A kubai biztonsági szolgálat vizsgálatot indított az eset-let kapcsolatban, amely Kuba légiterének újabb durva meg-sértése egy amerikai repülő-gép által.

A Magyar NK felszabadulási ünnepének küszöbén

MOSZKVA. N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Miniszter-tanácsának elnöke április 1-én fogadta Llewellyn Thomp-son-t, az USA moszkvai nagy-kövét és megbeszélést foly-tatott vele a laoszi kérdés-ben.

Az ENSZ politikai különbizottságában

A Délafrikai Unió politikája ellen

NEW YORK. (Agerpres).

A politikai különbizottságban a Délafrikai Unió kormányának Apartheid politikájával kapo-solatos vitája során Ghana kül-dötsége felszólította a világ összes országainak kormányait, hogy szakítsák meg a diplomá-cial és kereskedelmi kapcso-la-tokat a Délafrikai Unió kormá-nyával, szüntessék meg a pos-tal és táviráforgalmat és zár-

ják el az összes kikötőket és repülőtereket az ország hajói és repülőgépei előtt.

Március 31-én 26 afrikai ENSZ tagállam egyöntetűen megállapodott abban, hogy tá-mogatja a ghanai küldöttség-nek azt a határozati javasla-tát, hogy szakítsák meg és mindaddig ne vegyék fel ismét a kapcsolatokat a Délafrikai Unióval, amíg le nem mond Apartheid politikájáról.

Angolából jelentik

LISSZABON. (Agerpres).

Az angol helyiségek portugál repülőgépek bombázzák és Portugáliából jelentékeny fe-gy-veres erőket küldtek, hogy vé-rbe fojtsák a lakosságnak a gyarmati uralom elleni harcát — így válaszul a Salazar-kor-mány az angol nép szabad-ságtörvényeire.

A Renter jelentése szerint, Salazar-diktátor március 31-én rendeletet írt alá, amely elő-írja, hogy a tengerentúli portugál területeken fasiszta civilizációkat alakítsanak felfegyverzett fehér kolonialis-tákból, akik — a hadsereg és a rendőrség oldalán — részt fo-g-nak venni a helyi lakosság bármilyen megmozdulásának el-fojtásában. Amint a rendelet-rámutat, ezeket a „civil szerve-zeteket” az afrikai portugál gyarmatbirtokok főkörmányzó-i-nak rendelik alá.

A NATO-tagállamok, amelyek jelentős stratégiai szerepet tar-to-gatnak az afrikai portugál gyarmatoknak, támogatják Por-tugália akcióit ezen a földré-szen. Ekesszóban bizonyítja ezt a portugál tengerentúli terüle-ték minisztériuma egyik szövi-tőjének nyilatkozata. A szövívő-ugyanis hangsúlyozta, hogy a fasiszta zászlóalj megalakítá-sára vonatkozó tervek már régen kidolgozták, mivel Portu-gáliának, mint az Északatlanti Paktum tagjának „fel kell ké-szűlnie arra, hogy együttmű-ködjék a nyugati világ megvé-désében mindenütt, ahol portu-gál zászló leng”.

SALYBURY. (Agerpres). A Dél-Rhodésiai Nemzeti De-mokrata Párt nyilatkozatot tett közbe, amelyben eltilti a portugál gyarmatosítók angol véres akcióit.

Az angolai békés lakosságot bombázó portugál gyarmatosítók kegyetlenkedése — hang-súlyozza a nyilatkozat — fel-háborodást keltettek az afrikai népekben. A Dél-Rhodésiai Nemzeti Demokrata Párt nyi-latkozatában követeli, hogy egész Afrikában togoanatisa-nak erőles intézkedéseket a portugál gyarmati uralom el-len.

A MOZAIK VETÍTŐK

DOZSA GYÖRGY filmszín-ház: Hölgyek bizalmasa, NICO-LAE BALCESCU filmszínház: A tenger éneke. HERBAK JANOS filmszínház: Miniszterasszony. IFJUSÁGI filmszínház: A har-coló Kongó. I. L. CARAGALE filmszínház: Darcelle. PROGRE-SUL filmszínház (Ujrad): Vi-har; SOLIDARITATEA filmszín-ház (Gáj): Bugrisok; M. GOR-KIJ filmszínház (Mikela): Az elszöktetett menyasszony; TEBA üzemi filmszínház: Kard és koc-ka; DECEMBER 30 üzemi film-színház: Két lépés a határ; ILIE PINTILIE filmszínház (Mosóczi-telep): Emberek és örmesterek.

SAGI filmszínház: A Moana négy utasa. PROGRESUL film-színház (Ujrad): Haditűtök. SOLIDARITATEA filmszínház (Gáj): H. B. MAKSYM GORKIJ filmszínház: Kicsinyek és na-gyok.

Szimfonikus hangverseny

Az aradi Állami Filharmónia szimfonikus zenekara hétfőn, április 3-án, este 8 órai kezdet-tel tartja az ALLAMI SZÍNHÁZ termében az évad XXVII. hang-versenyét.

Vezényel NICOLAE BRINZEU. Közreműködik ION VOICU, érdemes művész.

MUSORON

D. Cuclini: II. vonósenekarra lrt szvit; Lalo: Spanyol szimfónia; Bruckner: VII. E-dur szimfó-nia.

Vasárnap délelőtt 11 órai kez-dettel Ifjúsági oktató hangver-seny. Jegyek az ügynőségnél s hangverseny előtt a színház pénztáráján. A hangversenyre a 27-es számú bérletszelvény ér-vényes.

A Tartományi Múzeum

megtekinthető minden vasár-nap, kedden, szerdán és pénte-ken d. e. 10—13 és d. u. 16—19 óráig. Csoportos látogatás — legkevesebb 15 személy — a délelőtti órákban más napokon is lehetséges. Nyitva vannak az összes osztályok: a képzőmű-vészeti, a régészeti osztály és az 1848-49-es forradalom mu-zeuma.

Tervezd a VÖRÖS LOBOGÓ!

Pop Simon:

LEONTINA

— Részlet —

(Folytatás a második oldalról)

arra, hogy varrjanak csipke-függőnyt, stb... vagyis egy ka-lap alá vesz apró házimunká-kat (Leontina felismerte a hu-tal néptáncos Remington író-gépének „s” betűjét, amely a hiányzó „z” betűt pótolta) a mi diadalmas előretörésünk kérdésével amelyek... (és itt Pavel Icenek, a kollektív gazda-ság könyvelőjének kedvenc sa-vajjárása következett). Mi ugy tekintjük az elvtársnő megnyi-lvánulásait, mint...

— Igen — szölt Leontina, visszaadva a papírlapot. — Ez így igaz.

— Hogy mondtad? — Ahogy hallotta. Ez így igaz — felelte az asszony, eny-hén megremegő hangon. Darida elképedt.

— Nem hiszem.

— Miért ne hinné? Semmi oka a kételkedésre. Ha akarja, felsorolhatok még néhány „meg-nyilvánulást”, amely nem sze-repel ezen a papíron.

— Hagyjuk most az illetőnek a stílusát — kérte Darida. — Más érdek engem: a kérdés lényege. Nem azért hívtam, hogy tréfálgassunk.

— Eszembe sincs tréfálni, — tiltakozott Leontina. — Hall-gasson meg. Igyekezzem világó-san beszélni.

Darida rágyújtott.

— Kérek én is egyet, az enyém elfogyott.

Az első titkár odanyújtott a csomagot, aztán tüzet adott. Rápillantva az asszony halvány arcára, megkérdezte:

— Nem akar egy kis vizet? — Bánjon velem egyenrangú

félként — utasította el az asz-szony gorombán. — Sértésnek veszek minden szánakozást. De mielőtt a lényegre térnék, hadd mondok el még egy szörnyise-get: ha most nem kellene itt lennem, a maga irodájában, tudja-e mivel tölteném időmet? Nevetni fog: „Aki tud, az nyer” versenyt szerveznék a hutsal asszonyok között, erről a té-máról: Ki tudja többféleképp-en elkészíteni a Görény-tóbi fogott halat.

Darida félbeszakította: — Az a benyomásom... hogy is mondjam?... Vagy én nem értem, vagy maga, Leontina elvtársnő, összevissza beszél... Ne haragudjék.

Leontina jóízűen felnevetett, ugy, hogy torkán akadt a füst. Köhögve, szaggatottan mondta:

— Összevissza beszélék, per-sze... némi magyarázat szük-séges ugyanis... Gíjnál elvtárs éjjeliőr az istállóban: szegény egy, mint a templom egere; nem ismerte azt a gyönyörűsé-get, amikor az embernek egy időben két inge is van. Most Codea butora van, rádiója és...

— Mit akar ezzel mondani? — kérdezte Darida. — Mindez nagyon helyes; ez a párt erő-feszítésének irányja.

— Várjon, várjon... Mitu Grigore mezőgazdasági refe-rens, egy gyáva kis emberke, valóságos muzeumi tárgyat őriz otthon: egy cájgnadrágot, ame-lyet 17 évig hordott, folt háta-ra rakva a foltot. Tegnap meg-szólított — mint ő mondta, „szigorúan bizalmasan” — hogy viselnek-e még manapság mellényt, vagy som.

— Várjon, várjon... Mitu Grigore mezőgazdasági refe-rens, egy gyáva kis emberke, valóságos muzeumi tárgyat őriz otthon: egy cájgnadrágot, ame-lyet 17 évig hordott, folt háta-ra rakva a foltot. Tegnap meg-szólított — mint ő mondta, „szigorúan bizalmasan” — hogy viselnek-e még manapság mellényt, vagy som.

— Várjon, várjon... Mitu Grigore mezőgazdasági refe-rens, egy gyáva kis emberke, valóságos muzeumi tárgyat őriz otthon: egy cájgnadrágot, ame-lyet 17 évig hordott, folt háta-ra rakva a foltot. Tegnap meg-szólított — mint ő mondta, „szigorúan bizalmasan” — hogy viselnek-e még manapság mellényt, vagy som.

— Várjon, várjon... Mitu Grigore mezőgazdasági refe-rens, egy gyáva kis emberke, valóságos muzeumi tárgyat őriz otthon: egy cájgnadrágot, ame-lyet 17 évig hordott, folt háta-ra rakva a foltot. Tegnap meg-szólított — mint ő mondta, „szigorúan bizalmasan” — hogy viselnek-e még manapság mellényt, vagy som.

— Várjon, várjon... Mitu Grigore mezőgazdasági refe-rens, egy gyáva kis emberke, valóságos muzeumi tárgyat őriz otthon: egy cájgnadrágot, ame-lyet 17 évig hordott, folt háta-ra rakva a foltot. Tegnap meg-szólított — mint ő mondta, „szigorúan bizalmasan” — hogy viselnek-e még manapság mellényt, vagy som.

— Nagyon helyes.

— En is azt mondom — bó-lintott az asszony. — De vár-junk csak. Ott van Guc Teofil, a néptáncos elnöke, aki elke-reztelt engem Kisverőnek, bár nem tudom, miért. Ő világele-tében a kecskével és a tyúkok-al egy helyiségben lakott és ami a táplálkozásról illeti, saját szavai szerint — Erdélyből való — levegőt evett. A felesége most nagyon jól tudja, mi az a bécsi szelet és külön véle-ménye van arról, milyen legyen egy szőnyeg mintája.

— Irjon cikket a rajoni lap-ba — biztatta Darida. — A té-ma: „Életszínvonal Hutan, 1960-ban”.

— Ez az újságírók dolga — folytatta Leontina tüzesen. — Bár, köztűnik szólna, nem árta-na, haők is itt lennének egy ilyen beszélgetésen. En azonban mást akarok mondani. Gond-ol-e már arra, hogy vajon ezek a kollektív gazdaságba tö-mörült hutsal parasztok fel tud-ják-e használni helyesen a munkájuk eredményeként ka-pott javakat?

Hosszú szünet után Darida így szölt:

— Folytassa.

— Megszoktuk, hogy bizta-suk az embereket: dolgoztassa-nak gépekkel, tanuljanak agro-technikát. Nagyon helyes. Rá-szoktatjuk őket, hogy soha nem látott terméseredményeket érje-nek el, fajtájukat tenyészse-nek, tágas, világos házakat építsenek. Ez is így van rend-jén. De... Mindig ez a „de”... megfelleküzünk arról, hogy megtanítsuk őket: használják fel megfellelő módon a ter-ményt, a pénzt, nem tudom, ér-ti-e, mire gondolok?

— Nagyon is jól értem.

— Itt van Gíjnél például: hallott már lyet? Megfőlt a tyúkot és a levét kiönti. A pos-tafőnök — pedig ő már mégis tanult ember — most fedezi

fel a fogkefét és a krémet. Ic Pavel, aki ezt a levelet írta, nadraggázzjal akarja meggyő-zni Leont, a fiát — aki tizenkilenc éves! —, hogy a nyakken-dő burzsoá előítélet.

— Érdekes.

— Itt, mondhatni — hogy tudományosanban fejezzem ki magam — egy bizonyos dialek-tikus törvény hat. A gazdasági fejlődés útjeme megelőzte a ci-vilizáció elcsajlításának útje-mét. Ki oldja meg ezt az elto-lódást, ha nem a kommunis-ták, ha nem a párt, amely fog-lalkozik a természettel, gyárakat és házakat épít, és öntudatot ad?

— Érdekes, Kisverőb.

— Kérdeznék valamit.

— Kérdezzem.

— Mi lenne, ha — mondjuk — eszembe jutna javasolni a kulturothion vezetőségének, hogy az évelő növényekről, a nemzetközi helyzetéről, vagy a mangalicá malacokról szóló elő-adások mellett tartssanak elő-adást arról is, milyen a helyes táplálkozás, hogyan öltözköd-jünk a szocializmusban, hogyan lakjunk a házban, hogyan visel-kedjünk a közösségben; mert ime, a szocializmus kivezetett bennünket az individualizmus sötét zugaiból a fényre. Azt mondanám: Tisztelt volt me-zőgazdasági prolektár elvtárs, jól jegyezd meg: hét ing a szekré-nyedben — egyik finomabb a másiknál —, még nem holmi bo-járkodás, — te pedig, Simina néni, hordjál csak nyugodtan nyilon kombinét, mert ettől még forog a föld. Mit szólna a tit-kár elvtárs egy lyenszerű esti tanfolyamhoz?

— Támogatnám.

— Komolyan?

— Kétkelődik benne?

— Nem. Epp ezért, látja, bi-lyonyos értelemben már meg is kezdtem, mondtam az asszony és elővett egy almát. — Van bic-skája?

Bálint István fordította